

A CSONTRITKULÁS ÚJRAGONDOLÁSA

Caroline Markolin, Ph.D.

A csontritkulást, egy olyan "betegségként" határozzák meg, amelynek a folyamatában a csontok lyukacsossá és gyengévé válnak, és ami túlnyomó részben a menopauzán átesett nőket érinti (legalábbis így tanuljuk). De miért a változókoron átesett nők veszélyeztetettek leginkább? Miért nincsen minden menopauzán átesett nőnek csontritkulása? Miért van valakinek nagyobb vagy kisebb mértékű csontvesztése? Miért érinti egyik esetben a gerincet, és máskor a csípőt, vagy a vállat? A Germán Gyógytudomány, amit 1981-ben, Dr. Ryke Geerd Hamer, német belgyógyász fedezett fel, tudományosan megalapozott választ tud adni ezekre a kérdésekre.

Egy kis háttérinformáció: Dr. Hamer úgy magyarázza meg a betegséget, mint a lélek, az agy és a szerv közötti kölcsönhatás. Felfedezte, hogy minden betegség kiváltó oka, egy olyan esemény, ami teljesen váratlanul ér minket. Ezt a váratlan konfliktus sokkot DHS-nek (Dirk Hamer Szindrómának) nevezte el, a fia, Dirk tiszteletére, akinek hirtelen, tragikus halála váltotta ki a saját rákbetegségét is. A Germán Gyógytudomány szerint, minden úgynevezett betegségnek két fázisa van. Az első, konfliktus-aktív fázis alatt, szorongunk, hidegek a végtagjaink, alig van étvágyunk és rosszul alszunk. Ha megoldjuk a konfliktust, belépünk a megoldási vagy gyógyulási fázisba. Ebben a periódusban a lélek, az agy, és a megfelelő szerv átesnek egy felépülési folyamaton, ami gyakran kimerültséggel, lázzal, gyulladással, fertőzésekkel és fájdalommal jár.

A Germán Gyógytudományban az agy (az agy tényleges szövete) alapvető fontosságú. Dr. Hamer azt találta, hogy abban a pillanatban, amikor átélünk egy DHS-t, a konfliktus sokk nyomot (egy elváltozást) hagy az agyon, ami tisztán látható egy agyról készült felvételen. Mivel minden egyes agyrelé kapcsolatban van egy meghatározott szervvel, azok a szövetek, amiket az agynak az a része szabályoz, ahol az elváltozás van, egy daganat létrehozásával, fekélyesedéssel, elhalással, vagy működési zavarokkal reagál. Hogy a szerv a konfliktus sokkra szövet gyarapodással, vagy pedig szövet veszteséssel reagál, az attól függ, hogy az agy melyik rétegén jött létre az elváltozás. Figyelembe véve az emberi evolúcióról való tudásunkat, Dr. Hamer továbbá azt is felfedezte, hogy a több millió éves evolúció során minden egyes agyréteg be lett programozva bizonyos biológiai reakciókkal, ami a faj túlélését biztosítja. Például: ha egy emlős állat vagy egy emberi lény egy hirtelen halálfélelmet él meg, a tüdő léghólyagocskái rögtön elkezdnek szaporodni, hogy elősegítsék a nagyobb mennyiségű levegő felvételét, és ezáltal a vészhelyzettel való megbirkózást. Ezt általában tüdőráknak hívjuk. Mivel minden emberi lény ezekkel az ősrégi programokkal jön a világra, a Germán Gyógytudomány ezekre úgy hivatkozik, mint „Biológiai Speciális Programok”, egyértelműen ellenezve a „betegség” szót, ami arra utal, hogy a szervezetben van egy rend-ellenesség, és hogy a Természet hibásan működik.

Módszeresen kielemezve több ezer csontritkulásban szenvedő beteg agyi CT-jét, Dr. Hamer megállapította, hogy a csontszövet minden olyan esetben sérül, amikor az egyénnek hirtelen megsérül az önbizalma. Ilyen „önleértékelés konfliktust” válthat ki egy igazságtalan megjegyzés, megalázás, sikertelenség a munkában, sportban, vagy iskolában, vagy amikor úgy érezzük, hogy nem támogatnak minket. Betegség, öregedés, vagy a nyugdíjba vonulás, végtelen szituációkat nyújtanak, amelyek az önleértékelés elvesztéséhez vezethetnek. A csontritkulás helye mindig az önleértékelés konkrét fajtájától függ. Ha az egész énünket érezzük leértékelve, akkor az egész hát lesz érintve. Ha a derék alatt érezzük az önleértékelést (gyakran egy partnerrel kapcsolatos probléma miatt) akkor a szeméremcsont szenved

meg ennek a következményét. Az önbecsülés elvesztése egy olyan helyzetben, mint „Én egy rossz partner vagyok”, a jobb vállat fogja érinteni, feltételezve, hogy a személy jobb kezes. Mivel az agy nagyon fontos szerepet játszik a Germán Gyógytudományban, a kezűség egy meghatározó tényező egy szituáció felmérésekor.

Az agyréteg, amit az önleértékelési sokk érint, a nagyagyvelő (fehérállomány), ami a csontokat, ínakat, izmokat, és más támasztó szöveteket irányítja, amik szó szerint hordozzák az önbecsülésünket. A szerv szintjén a következő változásokat látjuk: a konfliktus bekövetkezésének a pillanatában, a csontban lévő callus sejtek elkezdenek lebomlani, ami réseket és kis lyukakat hoz létre a csontban. Az orvosi kifejezése ennek a méz lebontási folyamatnak, osteoporosis (csonttritkulás). Minél tovább tart a konfliktus, annál több csonttömeg vész el. Azonban ebben a szakaszban nem igazán van esély a csonttörésre, mert a periosteum (csonthártya), a csontot körülvevő szövet, továbbra is stabil védelmet biztosít. A konfliktus megoldása a fordulópont. Abban a pillanatban, ahogy visszanyerjük az önbecsülésünket, a lyukak újra feltöltődnek, és az érintett csont felépül. A duzzadás miatt, ami a felépülési folyamattal jár, a csonthártya feszesé válik, és ez nagyon fájdalmas lehet. Amikor a csonthártya kinyúlik, akkor nem nyújt támaszt a csontnak, és így az könnyen eltörik. Tehát a gyógyulási folyamat alatt sokkal nagyobb a veszélye a spontán töréseknek. Miután a felépülés befejeződött, a csont sokkal erősebb, mint korábban. Biológiai szempontból, ennek a folyamatnak az a célja, hogy megerősítse azokat a csontszöveteket, amelyeket a konfliktus sokk érintett, hogy a következő alkalommal, amikor egy hasonló DHS ér minket, a szervezetünk (a csontok és ízületek) jobban fel vannak erre készülve.

A Germán Gyógytudomány megadja a hiányzó láncszemet, hogy miért nem minden menopauzán átesett nőnek lesz csonttritkulása. Ahogy nőgyógyász Dr. Susan Love a *Hormone Book* nevű könyvében igazolja is, hogy a csontvesztés és az ösztrogén hiány közötti összefüggés tisztán feltételezés. Dr. Hamer kutatása szintén azt bizonyítja, hogy a csonttritkulásnak semmi köze nincs a hormonális változásokhoz, hanem a változókoron átesett nők önbecsülésének elvesztésével függ össze. Miután a gyerekek elhagyják az otthont, a nők gyakran feleslegesnek érzik magukat. A menopauzával járó változások miatt a nők gyakran nem érzik jól magukat a bőrükben. A testi, szellemi, és szexuális teljesítőképességük nem olyan, mint korábban. Az életnek ebben a szakaszában a nők önbecsülése nagyon sérülékeny.

A hormonpótló terápiát (HRT) gyakran írták elő a csonttritkulás kezelésére, amíg az újabb kutatások meg nem kérdőjelezték ezt (a komoly mellékhatásait a *Women's Health Initiative* hozta nemrégiben nyilvánosságra). Működik a hormonpótló terápia? Az közismert, hogy az ösztrogénnek fiatalító hatása van a nőkre, és ebből kifolyólag vonzóbbnak érzik magukat. Ez az ösztrogén feltöltés egy jó trükk lehet arra, hogy megoldja egy nő önleértékelés konfliktusát. Tehát nem maga az ösztrogén az, ami javítja a csontok egészségét, hanem inkább a hormonnak a nő lelkére való hatása. A GNM valóban sok (újra)tanulnivalót kínál nekünk.

Fordítás: Hajnalka Váradi

Forrás: www.LearningGNM.com